

1. І сталося, коли почув Санваллат, і Товійя, і араб Гешем та решта наших ворогів, що я збудував мура, і що не позосталося в ньому вилому, але до цього часу дверей у брамах я не повставляв,
2. то послав Санваллат та Гешем до мене, говорячи: Приходь, і вмовимося разом у Кефірїмі в долині Оно! А вони замишляли зробити мені зло...
3. І послав я до них послів, говорячи: Я роблю велику працю, і не можу прийти. Нащо буде перервана ця праця, як кину її та піду до вас?
4. І посилали до мене так само чотири рази, а я відповідав їм так само.
5. І так само Санваллат п'ятий раз прислав до мене слугу свого, а в руці його був відкритий лист.
6. А в ньому написано: Чується серед народів, і Гашму говорить: Ти та юдеї замишляєте відділитися, тому то ти будуєш того мура, і хочеш бути їм за царя, за тими словами.
7. Та й пророків ти понаставляв, щоб викрикували про тебе в Єрусалимі, говорячи: Цар в Юді! А тепер цар почує оці речі. Отож, приходь, і порадьмося разом!
8. І послав я до нього, говорячи: Не було таких речей, про які ти говориш, бо з серця свого ти їх повимішляв!...
9. Бо всі вони лякали нас, говорячи: Нехай ослабнуть їхні руки з цієї праці, і не буде вона зроблена! Та тепер, о Боже, зміцни мої руки!

10. І я ввійшов до дому Шемаї, сина Делаї, Мегетав'їлового сина, а він був задержаний. І він сказав: Умовмося піти до Божого дому, до середини храму, і замкнемо храмові двері, бо придуть забити тебе, власне вночі придуть забити тебе...

11. Та я відказав: Чи такий чоловік, як я, має втікати? І хто є такий, як я, що ввійде до храму й буде жити? Не ввійду!

12. І пізнав я, що то не Бог послав його, коли він говорив на мене те пророцтво, а то Товійя та Санваллат підкупили його...

13. Бо він був підкуплений, щоб я боявся, і зробив так, і згрішив. Це було для них на злий поговір, щоб образити мене.

14. Запам'ятай же, Боже мій, Товійї та Санваллатові за цими вчинками його, а також пророчиці Ноадії та решті пророків, що страхали мене!

15. І був закінчений мур двадцятого й п'ятого дня місяця елула, за п'ятдесят і два дні.

16. І сталося, як почули про це всі наші вороги, та побачили всі народи, що були навколо нас, то вони впали в очах своїх та й пізнали, що ця праця була зроблена від нашого Бога!

17. Тими днями також шляхетні юдеї писали багато своїх листів, що йшли до Товійї, а Товійїні приходили до них.

18. Бо багато-хто в Юдеї були заприсяженими приятелями йому, бо він був зять Шеханії, Арахового сина, а син його Єгоханан узяв дочку Мешуллама, Берехіїного сина.

19. І говорили передо мною добре про нього, а слова мої передавали йому. Товійя

посилав листи, щоб настрахати мене.